

Östra Nordstaden

September 2023

Fotou.nr:0:1400

Flygfoto

över Östra Nordstaden innan [saneringen](#) påbörjades 1962. Foto: Göteborgs stadsplanekontor, Public domain, via Wikimedia Commons

Östra Nordstaden är en del av stadsdelen [Nordstaden](#) i centrala [Göteborg](#). Den präglades fram till slutet av 1960-talet av 1600-talets stadsplan och de flesta byggnaderna var uppförda i början av 1800-talet. Stadsdelen drabbades fram till år 1813 av flera omfattande stadsbränder. Historiskt fanns det tio kvarter i Östra Nordstaden, men genom rivningarna och uppförandet av nya kontors- och affärshus under 1960- och 1970-talen slogs fler kvarter samman så att området numera omfattar tre kvarter. I området fanns flera emigranthotell och många mindre företag – vid inledningen av omdaningens uppgick antalet företag till 258.

Genom *Projekt Östra Nordstaden* under åren 1959–1975 omdanades och [sanerades](#) hela Östra Nordstaden till köpcentrumet [Nordstan](#). Projektet drevs helt i privat regi av flera byggbolag, vilka

samverkade i det gemensamma bolaget Östra Nordstaden AB & Co. Kommanditbolag. Finansieringen gjordes av fyra banker. Kommunens fastigheter och gator inom området överläts till [kommanditbolaget](#) och kommunen beslutade om nödvändig [expropriering](#).

Historik

Fram till 1960-talets slut och början av 1970-talets början var Östra Nordstaden ”emigranthotellens, lagerlokalernas och ölstugornas kvarter”, vilken präglades av 1600-talets stadsplan. De flesta fastigheterna hade uppförts omkring sekelskiftet 1800, efter de stora stadsbränderna.^[1]

Byggnaderna bestod till största delen av trevåningshus, som innehöll främst kontor, lager, hantverk och småindustri, samt hotell och restauranger. Bostäderna omfattade endast fem procent av våningsytan. De flesta företagen var små och omkring 60 % av dem hade färre än fem anställda.^[2] Få nya byggnader uppfördes i Nordstaden efter år 1910 och antalet boende minskade. Efter hand lämnade även verksamheter Östra Nordstaden och ersattes av lagerlokaler, vilket ökade förfallet och i början av 1960-talet genomfördes vissa sporadiska rivningar i området.^[3] De första rivningarna skedde i maj 1961 i korsningen [Kronhusgatan / Götgatan](#), bland annat Kronhusgatan 28, vilket troligen var stadsdelens äldsta hus, uppfört på 1780-talet.^{[4][5]} Kronhusgatan 26 hade dock rivits tidigare.^[6] I början av 1964 hade tio av Östra Nordstadens 84 hus rivits. Det bedömdes inte finnas någon kulturhistoriskt värdefull bebyggelse i Östra Nordstaden, förutom [Thulehuset](#) och apoteket Vasen.^[4]

Eldsvådor

Östra Nordstaden drabbades av flera omfattande eldsvådor genom åren. Den 10 maj 1669 ödelades hela Västra Nordstaden (5:e kvarteret), samt större delen av Östra Nordstaden. År 1746 brann åter 5:e kvarteret, men Östra Nordstaden skonades delvis då elden stoppades av Östra hamnen. Vid branden i juni 1758 uppstod stora skador i 5:e kvarteret. Även några fastigheter vid Kronhusgatan i kvarteret Tenngjutaren drabbades av branden vid tillfället. I februari 1766 och i april 1772 härjades hus vid Kronhusgatan av bränder.^[7]

Natten mellan den 3 och 4 februari 1794 utbröt en brand i ett hus vid nuvarande [Postgatan 28](#). Branden spred sig snabbt och alla byggnader norr om Postgatan (Sillgatan) brändes ner. Genom att riva två hus vid Sillgatan 42 och vid Kronhusgatan 27 lyckades man hejda elden och rädda ett par fastigheter i kvarteret Gästgivaren. Totalt brändes 87 hus ner. Återuppbyggandet tog tid, då det blev förbjudet att bygga annat än stenhus, vilket flera tomtägare inte hade råd med.^[8]

I september 1813 utbröt en brand i ett tvåvånings trähus, tillhörande skomakare Eric Hallberg, vid Kronhusgatan 29. Nästan 100 trähus brann ner, men även i flera stenhus förstördes allt, eller det mesta, brännbart. Samtliga trähus som räddats år 1794 förstördes vid denna brand. Kronobageriet och det Santessonska sockerbruket lyckades man dock rädda.^[8]

Gator och torg

- [Spannmålsgatan](#) fick sitt namn år 1671, troligen efter spannmålsmagasin eller spannmålshandel vid gatan. Den sträcker sig från Kvarnberget i Västra Nordstaden.^[9]

- [Kronhusgatan](#) fick sitt namn år 1666 efter Kronhuset.^[10] Sträckningen i Östra Nordstaden utgick i samband med byggandet av Nordstans köpcentrum.^[4]
- [Postgatan](#) (Sillgatan) fick sitt namn år 1895 efter posthuset vid Packhusplatsen. Den hette tidigare Sillgatan, men namnändrades efter begäran, då gatan fått dåligt rykte.^[11] Sillgatan blev efter branden år 1813, men särskilt omkring år 1850, den gata där resande drog fram från järnvägsstationen till hamnen och affärer, hotell och emigrantagentur etablerades. Köpmansgatan blev då mer en bakgata.^[12]
- [Köpmansgatan](#) fick sitt namn sannolikt redan i den första stadsplanen år 1621.^[13]
- [Norra Hamngatan](#) ligger på norra sidan av Stora Hamnkanalen och fick sitt namn år 1846.^[14]
- [Östra Hamngatan](#) låg tidigare på ömse sidor om Östra Hamnkanalen.^[15]
- [Norra Larmgatan](#) hette ursprungligen Larmgatan från år 1669. På 1800-talet delades Larmgatan upp i Norra Larmgatan, Södra Larmgatan och Östra Larmgatan.^[16] Norra Larmgatan utgick i samband med att Östra Nordstaden byggdes om.^{[17][4]} Den sträckte sig från Lilla Klädpressaregatan till Nils Ericsonsgatan.^[18]
- [Götgatan](#) fick sitt namn år 1796 och anlades efter branden år 1794 som en tvärgata mellan Spannmålgatan och Sillgatan.^[8] Den sträcker sig i Nordstans köpcentrum mellan Nordstadstorget och Norra Hamngatan.^[19]
- [Lilla Klädpressaregatan](#) fick sitt namn år 1848 efter närheten till Klädpressaregatan. Den sträckte sig mellan Kanaltorget och Norra Larmgatan och utgick vid förändringen av stadsplanen. Namnet återupptogs år 1986 på en gågata inom kvarteret Hövågen i Nordstans köpcentrum. Den kallas även Nya Gatan.^{[20][18][4]}
- [Kanaltorget](#) fick sitt namn år 1883 efter läget vid Östra Hamnkanalen. Torget utgick i samband med att Östra Nordstaden byggdes om.^[21]
- [Kanaltorgsgatan](#) fick sitt namn år 1953 efter sträckningen från Kanaltorget.^[21]
- [Nils Ericsonsgatan](#) fick sitt namn år 1882 till minne av kanal- och järnvägsbyggaren Nils Ericson.^[22]
- [Hötorget](#) anlades i början av 1800-talet på den tidigare bastionen Johannes Rex och fick sitt namn år 1812. Torget begränsades i väster av Norra Larmgatan, i norr av Sillgatans och i söder av Köpmansgatans förlängningar. Det utgick när Östra Nordstaden byggdes.^[23]
- [Nordstadstorget](#) är en torgbildning i Nordstan, som fick sitt namn år 1973.^[24] Det sträcker sig mellan Spannmålgatan och Postgatan.^[25]
- Slakthusgatan drogs fram genom kvarteret Kronobageriet år 1775 och låg mitt emot nuvarande [Palacehuset](#) vid nuvarande Norra Hamngatan 38 – Köpmansgatan 29. Den fick sitt namn år 1776 efter det i kvarteret år 1726 anlagda slakthuset. Gatan lades igen efter branden år 1813.^{[26][27][28][29]}

Historiska kvarter

Första kvarteret Gustavus Primus

Alla tomterna i kvarteret Gustavus Primus ägdes från år 1820 till 1853 av färgerifabrikörerna Signeul. De var obebyggda och kallades för ”Signeuls trädgård”.^[30] År 1877 uppfördes det Wernerska huset vid Kanaltorget 1 av direktör Anders Werner efter ritningar av [Victor Adler](#). Det var en femvånings palatslik byggnad med [nyrenässansdekorationer](#). På taket fanns en [balustrad](#) från [Eriksbergs Mekaniska Verkstad](#).^[31]

Öster om Wernerska huset, med adress Lilla Klädpressaregatan 4 – Norra Larmgatan 1, uppförde grosshandlare August Wilhelm Belfrage ett fyrvåningshus. Det kom senare att tas över av [Ahlafors Spinneri AB](#).^[31]

Kanaltorgsgatan 1 köptes av Anders Werner och övertogs senare av hans bolag. Sonen August William Werner med firma Aug. Werner & Co. lät bygga ett större sjuvåningshus, vilket kom att ombyggas år 1906.^[31]

Kvarteret ingår sedan saneringen av stadsdelen i kvarteret Hövågen.^[32]

Hotell Atlantic vid [Nils Ericsonsgatan](#) år 1921. Foto: Okänd fotograf, Public domain, via Wikimedia Commons

Andra kvarteret Hövågen

Kvarteret bestod av nio tomter. Hövågen, som tidigare stått i [Brunnsparken](#), flyttades år 1822 till kvarteret och kom att finnas kvar där in på 1900-talet. Vid Norra Larmgatan 2 uppfördes år 1813 ett envåningshus, vilket var emot byggnadsordningen, som angav att nya byggnader skulle vara minst två våningar. Den kom senare att byggas på med en andra våning. År 1835 såldes fastigheten till Göteborgs stad för att användas som [kurhus](#), vilket efter ombyggnad stod färdigt år 1843. Det kom senare att ersättas av [Holtermanska sjukhuset](#) år 1894.^[33]

Vid Norra Larmgatan 4 uppfördes år 1811 ett trevånings stenhushus, vilket år 1821 inköptes av barnhusdirektionen i Göteborg, som år 1811 fått en donation av [William Chalmers d.y.](#) för att

anlägga en [slöjdskola](#). [Chalmerska slöjdskolan](#) inledde sin verksamhet den 5 november 1829 och kom att vara kvar där tills den flyttade till nya lokaler på [Storgatan](#) den 4 november 1869. Chalmerska slöjdskolan kom år 1833 att förvärva två tomter vid Norra Larmgatan 6. Sedan Nils Ericsonsgatan dragits fram kom år 1908 att uppföras en femvånings industribyggnad, vilken senare kom att inrymma [Gumperts tryckerier](#).^[34] Den 4 mars 1966 öppnade [Cue Club](#) på Norra Larmgatan 6, men tvingades senare samma år att stänga. Efter protester öppnades Cue Club igen på Köpmansgatan 52 strax före jul 1966.^[35] Herman Carlson [Levin musikinstrument](#) grundades år 1900 i en liten lägenhet på Norra Larmgatan 4. Fastigheten ägdes då av Blidbergs pianofabrik. År 1918 hade verksamheten expanderat och sysselsatte 30 personer och upptog 600 m² av fastigheten. Expansionen fortsatte och år 1943 flyttade fabriken till den före detta [Rörstrands porslinsfabrik](#) i [Brämaregården](#).^{[36][37]}

Vid Norra Larmgatan 8 och 10 – Spannmålgatan 26 låg stadens materialgård med skjul och mindre byggnader, samt [stadens hövåg](#). Vid Nils Ericsonsgatan 5 uppfördes år 1914 ett kommunalt verkstadshus i sex våningar. År 1919 uppfördes Hotel Atlantic, som var ett av stadens mest toppmoderna, efter ritningar av [Karl Alberts](#).^[38] Det uppfördes för rederiet Sverige–Amerikaliniern och stod klart hösten 1921. Rivningen av hotell Atlantic inleddes den 19 april 1971.^[39]

På en tomt uppfördes [länshäktet](#) vid Hötorgets norra sida. Det stod klart år 1816 och ersattes av det nya [cellfängelset](#) vid [Sankt Eriks torg](#) år 1855, varefter den gamla byggnaden övertogs av SJ.^[40]

Kvarteret 2 Hövågen omgärdas sedan saneringen av stadsdelen av Kanaltorgsgatan i norr, Nils Ericsonsgatan i öster, Spannmålgatan i söder och Östra Hamngatan i väster och omfattar de tidigare kvarteren Gustavus Primus, Klädpressaren och Hövågen.^{[41][32]}

Nordstans parkeringshus vid Nils Ericsonsgatan ligger där Hotell Atlantic låg. Foto från år 2023.

Foto: Mattias Blomgren, CC BY-SA 4.0 <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0>, via Wikimedia Commons

Tredje kvarteret Klädpressaren

Kvarteret Klädpressaren omgärdades ursprungligen av [fästningsverket](#) åt norr och öster, av Östra Hamngatan åt väster och Spannmålgatan åt söder. Sedan fästningsverket rivits anlades Kanaltorget och delar av kvarteret Primus norr om kvarteret Klädpressaren. Tomtägarna i den östra delen av kvarteret nyttjade fästningsvallen för hönsgårdar, svinhus och fähus och kvarteregränsen i den delen av kvarteret var otydlig. Området kartlades år 1810, varvid gränsen mot Norra Larmgatan i öster blev tydlig. Efter branden år 1794 då hela kvarteret brändes ner fick tomtägarna bestämma om de ville uppföra en- eller tvåvåningshus, men de skulle vara av sten. Trots det kom flera [korsvirkeshus](#) att uppföras, liksom ett antal träbodar. I kvarteret bodde i slutet av 1600-talet och under 1700-talet många klädesmakare och klädesfärgare, samt några [karduansmakare](#), vilket givit kvarteret dess namn. Närheten till [vallgraven](#) och Östra Hamnkanalen gjorde att de hade tillgång till vatten och avlopp för sina verksamheter.^[42]

I fastigheten Östra Hamngatan 2 – Lilla Klädpressaregatan 1 hade [Göteborgs-Posten](#) sina lokaler under åren 1918–1935. Ursprungligen uppfördes byggnaderna av snickarmästare Nicolaus Hultman (efter vilken [Hultmans holme](#) uppkallades) efter branden år 1794. Efter ägarbyte åren 1812 och 1814 genomfördes reparation och påbyggnader efter ritningar av [Justus Fredrik Weinberg](#). År 1858 skedde en påbyggnad med en tredje våning åt Lilla Klädpressaregatan efter ritningar av byggmästare F. W. Ulrich. Ytterligare ombyggnad av bottenvåningen till butiker skedde år 1910 och år 1917 utfördes ytterligare påbyggnad. År 1915 blev AB Förenade Svenska Tobaksfabriker ägare, men fastigheterna såldes år 1920 till Fastighets AB Lilla Bommen.^[43] Byggnaden revs i juli 1971.^[44]

Östra Hamngatan 4 inköptes omkring år 1900 av Eric Mellgren & Son, Snus och tobaksfabrik, som var den största tobaksfirman i Göteborg. Firman uppgick i AB Förenade Svenska Tobaksfabriker år 1913, som även övertog fastigheten. År 1920 såldes den till Fastighets AB Lilla Bommen, som lät riva huset och uppförde en större nybyggnad.^[45] Efter branden år 1794 uppfördes ett enkelt tvåvånings stenhus på tomten Östra Hamngatan 8. Sedan [AB Luxor](#) förvärvat det år 1926 skedde en större reparation och påbyggnad efter ritningar av Algot och [Nernst Hanson](#). Fastighets AB Lilla Bommen köpte fastigheten år 1934 och lät uppföra ett stort stenhus på tomterna Östra Hamngatan 2–8.^[46]

Tomten Östra Hamngatan 10 – Spannmålgatan 14 stod efter branden år 1794 obebyggd under många år, tills den bebyggdes år 1808. Det var då ett envånings stenhus, men tillbyggnad till två- och trevåningsbyggnader skedde senare. Under åren 1930 till 1940 ägdes fastigheten av direktör Karl Linder och den såldes år 1940 till Fastighets AB Lilla Bommen.^[47]

År 1862 köpte den [katolska församlingen i Göteborg](#) fastigheten vid Spannmålgatan 18 och lät där uppföra S:t Josefs kyrka efter ritningar av Anton Heres. Kyrkan, som var den första katolska kyrkan i Göteborg, invigdes den 11 juni 1865. Den övergavs år 1938, då församlingen flyttade till den nybyggda kyrkan vid [Heden](#), och köptes av en bostadsförening. Den kom senare att bli möbelmagasin.^[48]

Spannmålgatan 20 och 22 hade starka [garveritraditioner](#) och ägdes redan i slutet av 1600-talet av en karduansmakare. På 1820-talet etablerades det Kindbergska garveriet där och år 1888 utökades det med en [tunnbindareverkstad](#). År 1826 grundade grosshandlare [Jonas Kjellberg](#) Sveriges första [flickskola](#) genom ett [testamente](#) till förmån för ett ”fruntimmers-

seminarium”. Nio år senare började skolans verksamhet med 15 elever i föreståndarinnan Helena Eleonora Eldrups bostad i Kindbergska huset, där den höll till fram till år 1841, då den flyttade till fabrikör Signeuls hus vid Lilla Klädpressaregatan 7 – Norra Larmgatan 3. Där fanns den ännu år 1844.^{[49][50]} I början av 1900-talet övertogs det Kindbergska garveriet av [O. P. Andersson & Son](#) för att utöka [brännvinsfabriken](#), som var belägen på tomten norr därom vid Lilla Klädpressaregatan. Sveriges Förenade Linnfabriker köpte huset omkring år 1912 och byggde år 1913 om det till ett fyrvånings hus, ritat av [Arvid Bjerke](#). Det kom senare att köpas av AB [Wilhelm Denninghoff](#).^[49]

Efter branden år 1794 kom tomterna Spannmålgatan 24 – Norra Larmgatan 5 att ägas av börsvaktmästare Peter Pålsson, som lät ta fram en ritning på ett tvåvånings stenhus, men han hann avlida innan det uppförts. Det ersattes år 1905 av en stor magasinsbyggnad i [jugendstil](#), ritad av arkitekterna Robert Hansson och C. A. Löfmark. Det lär ha varit den första byggnaden i betong, som uppfördes i Göteborg. Den kom senare att ägas av fabrikör Wilhelm Hoffmeister och år 1937 förstörades bottenvåningens fönster, efter ritningar av [Carl Ritzén](#).^[51]

År 1743 fick Friedrich Erasmus Bissmarck [burskap](#) som skönfärgare i Göteborg och anlade ett färgeri vid Lilla Klädpressaregatan 7 – Norra Larmgatan 3, vilket dock överläts till Fredrik Signeul år 1768. Färgeriet kom sedan att gå i arv i slkten Signeul till år 1851. Det Signeulska färgeriet skall inte förväxlas med det i kvarteret Tenngjutaren. Byggnaderna kom efter år 1862 i brännvinsfirman O. P. Andersson & Sons ägo. De revs år 1927 och ett trevåningshus, ritat av K. A. Boman, uppfördes för [AB Arla](#).^[52]

Kvarteret ingår sedan saneringen av stadsdelen i kvarteret Hövågen.^[32]

[Lilla Klädpressaregatan](#) åt väster år 1888. Foto: Berg, Wilhelm (1839-1915), Public domain, via Wikimedia Commons

Fjärde kvarteret Strykjärnet

Kvarteret Strykjärnet var litet och omgärdades av Götgatan, Spannmålgatan, Norra Larmgatan och Kronhusgatan. Vid Norra Larmgatan 9 uppfördes år 1879 ett trevånings stenhus. Det byggdes om åren 1912 och 1919 och i huset öppnades Hotel du Nord.^[53]

På tomterna Kronhusgatan 36 och 38 – Norra Larmgatan 11 och 13 bodde under 1700-talet tunnbindare och däldragare, men även annat yrkesfolk.^[54] De tre fastigheterna inköptes strax efter år 1915 av arkitekterna [Otto Leonard Dymling](#) och [Pehr Nilsson-Hellbing](#), men deras ritning på ett sexvånings hus i jugendstil kom inte att utföras, utan först år 1929 uppfördes en fastighet för AB Calvert & Co av arkitekt P. Hellbing, som då var ensam ägare.^[55] Sportvagnsimportören Alpen, Gundersen A.-B. höll till i bottenvåningen på Norra Larmgatan 11–13 från år 1951 till slutet av 1950-talet, varefter bilfirman Werner Haavs Folkbilar flyttade in där.^[56] Från år 1966 hyrdes det ut till studenter, de så kallade Kollektivfamiljerna, och revs genom sprängning på morgonen den 3 oktober 1970.^{[57][58]}

[Götgatan](#) åt söder, från hörnet av [Spannmålgatan](#). I fonden husen på Sillgatan. Omkring år 1888. Foto: Wilhelm Berg (1839-1915), Public domain, via Wikimedia Commons

Femte kvarteret Tenngjutaren

Kvarteret Tenngjutaren omgärdades av Spannmålgatan i norr, Östra Hamngatan i väster, Kronhusgatan i söder och Götgatan i öster. Före branden år 1794 var kvarteret förbundet med kvarteret Strykjärnet. Under slutet av 1600-talet och första hälften av 1700-talet bodde det mycket sjöfolk i kvarteret, men även en del hantverkare, främst [smeder](#) och tunnbindare. Åt Östra Hamngatan fanns [handelsmän](#) och [krögare](#). Vid branden år 1794 fanns det inte längre några skeppare kvar i kvarteret.^[59]

Östra Hamngatan 12 – Spannmålgatan 11 köptes år 1860 av redaktörerna [Sven Adolf Hedlund](#) och Carl Johan Lindskog och [Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning](#) kom att ha sin redaktion där. År 1876 flyttade tidningen till nya lokaler vid Köpmansgatan i Västra Nordstaden. År 1930 revs huset och ersattes med en sjuvånings affärsbyggnad efter ritningar av [Ernst Torulf](#).^[60] Den nya byggnaden, uppförd i en stålkonstruktion, var försedd med en reklamskylt för [Läkerol](#) på taket.^[61] Byggnaden revs genom sprängning den 29 april 1971.^[62]

Östra Hamngatan 14 var i slutet av 1600-talet en skepparegård. År 1764 köptes fastigheten av färgerifabrikör Nils Magnus Bolander och två handelsmän. Den förstördes i branden år 1794 och år 1799–1800 återuppbyggde sonen Gustaf Eric Bolander boningshuset. År 1861 förvärvades fastigheten av fabrikör J. A. B. Boman och grosshandlare Ferdinand Körner, vilka bildade firma J. A. Boman & Co, som var den tredje största tobaksfabriken i Göteborg. Den inlöstes år 1915 av [Tobaksmonopolet](#). Det Bolanderska huset övertogs av byggmästare J. A. Wångstedt, som lät riva det år 1919 och uppföra ett femvånings affärshus efter ritningar av Ture Svanberg och [Harald Ericson](#).^[63]

Östra Hamngatan 16 – Kronhusgatan 18 bestod under 1700-talet av handelsmannagårdar och efter branden år 1794 kom tomterna att köpas av färgare Carl Fredric Signeul. På 1840-talet inrymdes en stearin- och såpfabrik där.^[64] Längs Kronhusgatan låg gårdar, som under 1700- och 1800-talen innehades av [skomakare](#), [tunnbindare](#), [slaktare](#), [tenngjutare](#), [bagare](#), handelsmän och [snickare](#).^[65] Längs Spannmålgatan fanns det under 1700-talet skjul, magasin och enklare bostadshus, vilka ägdes av [skeppare](#), [båtkarlar](#) och hantverkare.^[66] Fastigheten Kronhusgatan 28 – Götgatan 5 blev hörnhus i samband med att Götgatan anlades år 1794. Det uppfördes som ett tvåvånings stenhus efter branden år 1794 av snickare Peter Müller, som var gift med änkan efter snickaremästare Peter Fredrik Schmidt v. Hoja. Gården kallades därför för snickare Schmidts hus och den kom att gå i slakten Schmidts ägo långt in på 1900-talet. Några mindre fasadförändringar genomfördes 1910 och 1912, men byggnaden stod kvar till år 1961, då den revs.^[67] Under 1900-talet inrymdes Gyllenhammars tryckeri i byggnaden och de var bland de sista hyresgästerna som flyttade ut.^{[68][5]}

[Nordstadstorget](#) sett från Spannmålgatan år 2023. Jämför bilden ovan. Foto: Mattias Blomgren, CC BY-SA 4.0 <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0>, via Wikimedia Commons

Läs hela artikeln om Östra Nordstaden på [Wikipedia](#).

Text: Artikeln [Östra Nordstaden](#) på Wikipedia, licensierad enligt [Creative Commons Erkännande-dela-lika 4.0 Unported](#)